

Novice iz španske državljanske vojne

Zadnjič smo poročali o doslej najvažnejšem dogodku v dolgotrajni španski državljanski vojni, o padcu največjega španskega pristaniškega mesta Barcelone, ki je postala prestolnica nacionalne Španije.

Francove armade čistijo Katalonijo

Rdeči so prepustili Barcelono Francovim armadam brez v španski vojni običajnih pouličnih bojov. Zmagovalci so koj po zasedbi Barcelone nadaljevali s čiščenjem Katalonije, iz katere bežijo preostanki poraženih rdečih proti Franciji in tira jo pred seboj civilno prebivalstvo. General Franco je izjavil, da se ne bo zgodilo nobenemu Kataloncu kaj žalega, če se mirno preda. Kljub tej izjavi pa divja rdeča sodrga proti francoski meji in sili v francoska begunska taborišča civiliste. Pri umiku iz Katalonije se rdeči le tu in tam postavljajo nacionalistom po robu, da krijejo pobeg.

Francove armade so z bliskavico na pragonu bežečih, da bi zajele čim več rdečih vojakov, kateri skušajo pribežati v Francijo in od tam bodo zopet silili nazaj v Španijo k obrambi Madrida, Valencije in drugih postojank, katere še držijo komunisti, dasi so bili odločilno poraženi v Kataloniji.

Ko bo Katalonija očiščena rdeče nadloge in bodo nacionalne čete zasedle mejo napram Franciji, se bodo vrgle vse Francove vojne sile, da zagospodarijo nad Madridom in zmagovito zaključijo nad dveletno državljansko klanje in uničevanje.

Francija je že v stiku z generalom Francom

Največji zagovornik in vsestranski podpornik rdeče Španije je bila Francija, ki ni marala pod pritiskom levičarjev ničesar slišati o priznanju generala Franca kot vojujoče stranke. Šele zasedba Barcelone in popoln polom rdečih v Kataloniji je pripravil francosko vlado do tega, da išče stike z generalom Francom.

Spredej poročamo, da silijo iz Katalonije proti francoski meji se umikajoči rdeči na umik civilno prebivalstvo. Na tisoče in tisoče žensk, otrok ter starcev bi naj sprejela Francija v svoja begunska taborišča povsem po nepotrebnem, ker bi civilisti lahko ostali doma. Naval beguncev dela francoski vladi skrbi. Notranji francoski minister Sarraut je bil poslan na mejo, da prouči položaj radi prevelikega navala beguncev na licu mesta. Minister je v svojem glasilu pustil objaviti svoja opazovanja, katera so najslabše spričevalo za premagane rdeče voditelje. Rdeči generali, polkovniki in civilni voditelji prihajajo na francosko mejo v najbolj razkošnih avtomobilih, ki so natrpani s prtljago, uboga in k pobegu prisiljena deca z materami pa umira ob cestah vsled mraza in pomanjkanja. Rdeči kolovodje so po trditvi omenjenega lista francoskega notranjega ministra navadni tolovaji brez srca. Opisane razmere so odprle francoski vladi toliko oči, da je že poslala bivšega prosvetnega ministra in notorja Leona Berarda v Burgos, da topi v stik z vlado generala Franca. Dalje se je obrnila francoska vlada na

Pažnja Vas varuje razočaranja

Zelo že pri nakupu Aspirin tablet pazite na »Bayer«-jev križ, kajti brez tega znaka ni Aspirin.

ASPIRIN
TABLETE

Oglaš. reg. pod št. brojem 32608 od št. XI. 1938.

80 letnega nadškofa in kardinala Baudrillata, da prevzame nekako izredno veleposlaništvo Francije pri generalu Francu.

Kako pišejo ...

»Večernik« v Mariboru tudi v novem lastništvu kaj rad odpira svoje predale člankom, ki naj služijo proslavi svobodomiselnosti in z njo združenemu napadu na klerikalizem (v resnici: krščanstvo), cerkvenost itd., ki pa vsled vsebinske nestvarnosti in nedostatnosti svojega namena ne dosegajo. Tak članek je nedavno v »Večerniku« objavil g. dr. Igor Rošina, advokat v Mariboru. Zavihtel se je na konja ter se hrabro zagnal proti klerikalizmu, cerkvenosti in cerkveni dogmatiki. Naposled pa se je skazalo, da živinčce, ki ga je zajahal, ni mlad, svež konjič, marveč staro

kljuse, ki je že večkrat bilo rabljeno za take posle. Če se s tem člankom pečamo v nekaterih stavkih, je razlog v tem, ker je g. dr. Igor Rošina eden izmed idejnih voditeljev liberalne kmetijske mladine. Vitez svobodomiselnosti hrabro maha v svojem članku zoper »tercijalke, ki so vendar notorno žleht babe in kojih polovica nebeškega kraljestva videla ne bo«. Ali ni to mahanje zoper tercijalke podobno počenjanju slovitega španskega viteza v njegovi borbi zoper veterne mlince? Gospod člankopisec nekam prezirljivo sodi o ljudski veri kot veri preprostega človeka, »reveža z ljud-

Največja zvezda na nebu

Zvezdoslovec Struwe Oton je s svojimi raziskovanji izmeril in ugotovil, da je spremeljevalec zvezde »Epsilon Aurigae« največja doslej znana zvezda na nebu. Doslej je na raziskanem nebu za največjo zvezdo veljala zvezda »Antares« v ozvezdju Skorpiona, rdeča zvezda prve velikosti. Nova velikanca na nebu je za presto okoli seveda nevidna, ker sveti samo z infrardečimi žarki. Odkriti jo je bilo mogoče samo na ta način, da v gotovih razdobjih zakriva luč svojega meseca, ki ga obkroža. Odlikuje se pa ta zvezda po svojem neizmerno velikanskem premeru. V merah planetnega sistema, po katerem je sonce v središču, bi ta zvezda s svojim obsegom se-

V mrežah greha

5

Zganje ga je žgalo po grlu, ker ni bil pivce. Sedaj mu je vendar dobro storilo, ker ga je pogrelo in mu vlilo veselo razpoloženje.

»Dajte še en kozarček!« je naročil.

Potem je še izpil čašo piva.

Z zanimanjem je opazoval ljudi, ki so bili v točilnici. Debelega natakara, ki je imel velike brke in drobne svinjske oči. Lastnika Kazimira, ki ga je prejšnji dan videl v klubu. Sedaj je bil drugače oblečen. Na sebi je imel siv spomladanski suknjič in svetel klobuk. Tako je hodil po točilnici gor in dol ko človek, ki se zaveda, da nekaj pomeni. Štefan ga je opazoval.

Čim več je pil, tem manj se mu je dopadel Kazimir. Kako je mogoče, da ima tak ošaben, praznoglav norec točilnico, pošteni ljudje se pa morajo v tovarnah ubijati? Zelel je, da bi mu Kazimir rekel kaj žaljivega, da bi se potem lahko zagnal vanj. Toda Kazimir ga niti ni pogledal. Nekaj časa je hodil med pivci in se razgovarjal s tem in onim, potem pa je odšel.

Štefan je še nekaj časa sedel. Na Nino je mislil. Jezilo ga je, da se je tako neumno z njo sprl.

Okrog polnoči je zapustil točilnico. Z negotovimi koraki je taval proti domu.

4.

V Nini je vrelo radi Štefanovega grdega postopanja. Najbolj jo je to mučilo, da se fant ni vrnil prosit odpuščanja. Nezaslišano! Saj je prava zver! Nima srca, to je gotovo.

Nekaj časa je čakala. Ko je videla, da se Štefan ne bo vrnil, ga je glasno začela zmerjati. Hitela je domov. Njena zagrenjenost je vse bolj naraščala. Ko je prišla domov, je že jokala.

Mati je v kuhinji pomivala posodo. Nina se je hotela izogniti izpraševanju, zato se je vsedla h klavirju in je začela igrati. Štefana je hotela pregnati iz srca. Najprej je igrala neki psalm. Tega ni storila iz pobožnosti, marveč radi tega, ker je imel psalm mogočno melodijo. In ona je hotela nekaj mogočnega, viharnega. Klavir že dolgo ni bil uglašen in ni imel niti enega čistega glasu, a to ni motilo Nine, ki ni imela razvajenih ušes. Sedanjemu duševnemu razpoloženju pa je itak bolj odgovarjalo nesoglasje. Ko je igrala, se ji je zdelo, da brca in tolče Štefanovo, na tleh ležeče truplo. Polagoma se je vendar pomirila. Štefan je izginil izpred njenih oči. Njeno domišljijo so napolnili spomini iz otroških let.

Nina je neutrudljivo igrala. Psalmu je sledila neka narodna melodija. Potem je igrala odlomke iz neke mazurke, nazadnje pa je začela igrati svojo najljubšo pesem »Srca in cvetlice«. Njena jeza se je že razkadila in je tiho, z občutkom igrala. Prikazala se ji je Stanislavova slika. Kak lepe lase